

CUM SĂ VORBIM DESPRE DREPTURILE OMULUI ÎN TIMPUL COVID-19

UN GHID PENTRU MASS-MEDIA CARE ȚINE CONT DE DREPTURILE OMULUI

Ne putem folosi de drepturile omului pentru a convinge guvernele să ia decizii care să ne pună în prim plan pe noi, cetățenii. Multe guverne și mare parte din mass-media vorbesc însă despre ele ca despre obstacole în calea sănătății publice. Și, fără să vrem, ni se întâmplă să facem la fel. Acest ghid le oferă cititorilor sfaturi despre cum să aplice o metodă de comunicare cunoscută drept încadrare pe bază de valori (values-based framing), care ne ajută interlocutorii să înțeleagă importanța și utilitatea drepturilor lor în crearea vieților pe care și le doresc și a comunităților în care își doresc să trăiască.

Concentrați-vă pe a explica publicului cum ne putem folosi de drepturile omului ca instrumente care să ne ajute să trecem peste pandemie.

Vorbiți despre cum există drepturi care ne permit să punem presiune asupra guvernelor pentru a ne asigura că acestea fac ceea ce trebuie. Libertatea presei, libertatea de asociere și dreptul de a alege parlamentari sunt instrumente pe care le folosim pentru a ne asigura că guvernele iau decizii prin care oferă sprijin și îngrijire medicală tuturor.

Evitați să vorbiți despre drepturile omului ca și cum acestea ar fi în conflict cu sănătatea publică.

Afirmând acest lucru contribuim la crearea unei imagini negative despre drepturile omului. Dacă le spunem oamenilor că trebuie să aleagă între drepturi și sănătate, majoritatea vor alege sănătatea.

Atunci când vorbiți despre greșelile guvernelor care acționează cu bună-credință urmați acești patru pași.

1. Explicați utilitatea și importanța libertăților în viața de zi cu zi;
2. Spuneți că sunteți de acord cu limitarea lor în timpul situațiilor de urgență, pentru că trebuie să avem grijă unii de alții;
3. Explicați pericolele exagerărilor Guvernului prin exemple;
4. Explicați cum drepturile omului, precum accesul la instanțe independente, sunt soluția pentru recăpătarea acestor libertăți.

Atunci când vorbiți despre greșelile guvernelor care fac abuzuri evidente, nu contraziceți direct versiunea lor falsă.

Contrazicându-le direct nu veți face de fapt decât să le consolidați punctul de vedere. Concentrați-vă pe versiunea reală – sunteți în situația în care un guvern elimină drepturi care ne permit nouă, cetățenilor, să ne asigurăm că statul acționează în interesul nostru. Vorbiți despre cum guvernul nu protejează sănătatea publică. Dacă acesta încearcă să dea vina pe altcineva, explicați cum prin asta se distrage atenție, împărțindu-se oamenii în tabere. Nu vorbiți prea mult despre coronavirus.

Când vorbiți despre grupuri de risc, concentrați-vă pe „noi” și „împreună”.

Nu începeți cu grupul de risc. Începeți prin identificarea valorilor „pe care le împărtășim cu toții”. Acest grup mai amplu include grupurile de risc ca făcând parte dintre „noi”, nefind doar „alții”. Explicați apoi cum valorile noastre comune nu sunt respectate față de acest grup de risc. Explicați cum îi pune sistemul în pericol pe oameni și cum putem face altceva mai bun.

CUM SĂ VORBIM DESPRE DREPTURILE OMULUI ÎN TIMPUL COVID-19

UN GHID PENTRU MASS-MEDIA CARE ȚINE CONT DE DREPTURILE OMULUI

Ce să NU facem	Ce sa facem
Nu vorbiți despre coronavirus ca și cum ar fi o persoană; nu spuneți, de ex. „coronavirusul ucide democrația” sau „libertățile civile cad victimă coronavirusului”. Îi țineți astfel la adăpost pe adevărații responsabili, politicienii, care sunt de fapt cei care nu respectă democrația și drepturile omului.	Vorbiți despre cum aveți de a face cu un guvern care ia o decizie care dăunează democrației. Explicați cum garanțiile democratice (libertatea presei, libertatea de asociere etc.) ne ajută să ne asigurăm că guvernele acționează în interesul nostru.
Nu vorbiți doar despre criză și probleme. Induceți astfel frică și disperare. Oamenii devin așa mai susceptibili să aleagă să ignore problema și să apeleze la mecanisme individuale pentru a o depăși.	Vorbiți și despre criză, dar mai mult despre speranță/soluții. Vorbiți despre cum ar arăta lucrurile dacă s-ar alege o anumită soluție. Discursul despre speranță și soluții ar trebui să dureze de 3-4 ori mai mult decât cel despre problemă.
Nu vorbiți despre drepturi ca despre ceva abstract care are nevoie de „salvare”; nu spuneți, de exemplu, „guvernele trebuie să respecte drepturile omului atunci când luptă împotriva coronavirusului”; „putem învinge coronavirusul fără a încălca drepturile omului”; „criza coronavirusului este o criză și pentru drepturile omului”.	Explicați exact ce ne permite să facem un anumit drept. Și dați exemple pentru ca oamenii să înțeleagă impactul acestuia în viața de zi cu zi. Drepturile omului sunt atât de importante pentru că ne oferă instrumente pentru a crea viețile și comunitățile pe care ni le dorim.
Nu vorbiți despre coronavirus ca despre o „oportunitate” de a crea o lume mai bună și nu spuneți că există și o parte pozitivă a ei. A spune despre ceva care ucide oameni pe care îi iubim că e ceva pozitiv ne face să părem reci și insensibili.	Vorbiți despre cum există multe decizii pe care va trebui să le luăm despre viitor. Epidemia este un test de stres pentru comunitățile noastre. Ne-a arătat unde ne-au creat guvernele slăbiciuni/capcane. Putem alege acum să construim o societate mai puternică, care să ne susțină pe toți.
Nu spuneți că „trebuie făcut mai mult” sau că guvernul trebuie să facă ceva; nu spuneți, de exemplu, „trebuie făcute mai multe pentru a opri supraaglomerarea în închisori”. Nu vorbiți astfel despre o soluție. E mai probabil ca un astfel de mesaj să îi facă pe oameni să creadă că problema nu poate fi rezolvată; aceasta pentru că nu ați oferit de fapt nicio soluție.	Spuneți cine și ce trebuie să facă. Dacă aveți puțin spațiu pentru mesajul pe care vreți să îl transmiteți, spuneți ceva precum: „Pentru a opri răspândirea virusului, avem nevoie de aceleași măsuri de carantină pentru toată lumea. Așadar și față de cei aflați în spații închise, precum închisorile. Iată trei soluții pentru a evita supraaglomerarea.”